

FELAVATTÁK A NEMESAPÁTI KÖZÖSSÉGI HÁZAT

2004 nyarán egy pályázati felhívást meglátva merült fel annak gondolata, hogy a Kultúrház felújítására pályázatot nyújtsunk be a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumához. Az elképzelést településünk Képviselő-testülete döntésével szentesítette. Pályázatunk 2005-ben sikeres lett, a támogatás összege 20 millió forint.

Sajnos pénzügyi gondjaink miatt, nem mertünk nekivágni a megvalósításnak. De fenyegetett bennünket az a veszély, hogy a támogatás lehetőségét elveszítjük, az épületünk amúgy is rossz állapota tovább romlik. Így 1 évvel ezelőtt elkezdődtek a munkálatok, és ma itt állhatunk megújult közösségi épületünk előtt. A településünk életében a mai nap egy újabb fontos esemény.

Itt ez a szép épület, a kérdés már csak az, hogy mit találhatunk benne, hogyan töltjük meg élettel. Van mindenekelőtt egy több ezer kötetes könyvtárunk, helyben olvasható folyóiratok sokaságával. Sikerült berendeznünk a teleházat is számítógépekkel, internetkapcsolattal.

Nagytermünket Fábián Zoltán és Gibárti Tibor művészi fotói díszítik.

Kiállításunkon megtekinthetik Balogh Mihály hottói fafaragó népi iparművész és Molnár János kisbucsei népi fafaragómester alkotásait.

Az épületben kapott helyet Alsónemesapáti-Nemesapáti Községek Körjegyzőségének nemesapáti hivatala. Gazdagabbak lettünk egy felújított közösségi házzal, amelynek a neve is jelzi, hogy közös tulajdon, céljai a közösség céljait szolgálják.

TUDÓSÍTÁSOK

Közösségi házunk avatásakor a község szeretve tisztelt tanítójáról is megemlékezünk, hiszen annak idején ő is itt, ugyanebben az épületben szolgálta településünk lakóit, mint könyvtáros.

Lukács István 1919. február 20.-án született Zalaegerszegen. 1937-ben érettségizett a Deák Ferenc Gimnáziumban /mai Zrínyi Miklós Gimnázium/.

7 évi katonaság után egy évig állás nélkül volt, majd nővére biztatására és segítségével – aki ekkor Nemessándorháza tanított – Esztergomban tanítói oklevelet szerzett.

1947. szeptember elsejétől Nemesapátiban kezdett el tanítani, s nyugdíjazásáig – 1980-ig több generációt nevelt, oktatott.

Munkájához a tanításon kívül az akkori kornak megfelelő sok – sok más tevékenység is tartozott:

- iskolai takarékbélyeg gyűjtés
- emlékezetes gyermeknapok rendezése szülők segítségével
- színdarabok betanítása volt tanítványaival
- esti iskola felnőttek számára
- tanfolyamok, előadássorozatok szervezése

1953-ban a Zala Megyei Könyvtár megbízta egy 150 kötetes könyvtár vezetésével, melynek állományát folyamatosan gyarapította és frissítette. A kölcsönzés vasárnap délelőttönként történt, a tanítványok saját maguk és szüleik részére vittek haza könyveket, de gyakran az olvasni szerető szomszédoknak is vitték a könyveket.

Felettesei kérésére többször lett volna lehetősége magasabb beosztásban dolgozni, de munkája során megszerette a falut, az itt élő embereket, ezért maradt Nemesapátiban.

Élete során több elismerésben részesült: fáradtságos, lelkiismeretes munkájáért az Oktatásügy Kiváló Dolgozója kitüntetést vehette át az Országházban.

A mai ember számára példakép életútja, munkássága, aktív közösségformáló tevékenysége, becsületessége.

“..sosem jár a
tisztesség csillaga árván
s nem vész az idő homályán
hanem világít!”

-szól a vers.

Lukács István életútja, településünk életében betöltött szerepe alapján többen is úgy gondoltuk, hogy könyvtárunk vegye fel volt tanítónk, könyvtárosunk nevét.

Mert a könyv, a könyvtár olyan mint a több száz éves diófák: nemcsak múltja van, hanem jövője is. Sok-sok nemzedéket kiszolgál, tanít, nevel a szépre, a jóra, az életre.

Ezért kértük meg Lukács István családját, hogy adják hozzájárulásukat ahhoz, hogy könyvtárunk volt könyvtárosunk nevét viselje. Elképzelésünkhöz családja is hozzájárulását adta.

Tiszta szívemből azt kívánom, hogy a Lukács István könyvtár hozza újra össze az embereket, legyen a település közösségteremtő, értékteremtő és –megőrző tere a kultúra otthonában.

Gáspár Zoltánné

TUDÓSÍTÁSOK
